

ตอนแรกก็แอบสงสัยตรงที่ไม่มีการรับห้องแบบเก่า (อดีตพี่ๆอีกแล้ว) พอกริ่งว่ามีความรู้สึกกดดัน
 แบบที่เคยได้ฟังมา มันจะหนักขนาดไหน พี่ๆโอบตมั้งนะ สักวันเราอาจจะร้องไห้ไปเลย ... ๒๒
 แต่ตอนนี้รู้สึกดีใจจริงๆ ที่ไม่ได้เป็นการรับห้องแบบนั้น แม้ที่เราจะไม่ได้อยู่ในสถานที่ โอบตมั้ง
 มันๆ เด็ดขาดๆ แต่เราก็ได้ความรู้สึกที่อบอุ่น ประทับใจ สหกรณ์งาน ได้ใช้เวลาร่วม ได้เห็นหน้า
 (ตอนเล่าเรื่องเคยพูด กับ พี่ๆ ร้องเพลง ส้อมรอบพวกเรา) อ้อ ได้เห็นตัวจริง เห็นแบบที่ไม่คิด
 ว่าตัวเองจะกล้าได้ขนาดนั้น พี่ๆ สักวัน ได้พบ สหกรณ์ในครอบครัว ทั้ที่ : ๒.๒๐.๑๐๐
 สหกรณ์ที่หัวรั้วกก มาๆ มๆ ทุกละนะ ตั้งแต่อาจารย์ผู้พี่ พี่น้องของเราเอง ตอนแรกพี่แม่มดจะ
 ซ้ำๆ บ้างบ้างอ้อ แต่ก็อร่าม และขี้บ่นอ้อๆ น่ะ เมื่อได้ห้องก็มาร่วมกับเพื่อน พี่ๆ ของห้องตอน
 ทำเพื่อน ว่าง พี่ บรมก มาขอเงินของเรา แล้วเราก็แฉกกันดี รู้สึกว่าชีวิตมันมีอะไรสนุกๆ มากๆ
 ชอบพี่ๆ ไม่รู้ตัว ลงมาเล่นๆ มาออกออกก็ชอบ มาทั้งกินข้าวกับพวกเรากับพวกเรา พี่ๆ ไม่รังเกียจ
 ด้วย ตอนแบ่งของร่วมใช้กัน พี่ก็อ้าปากกับขนมปังของน้องกันโดยไม่รู้รังเกียจ พี่ๆ ทุกละ เทคโอเดร์ พวกเรา
 ด้มาๆ ละ มาดะไรอ้อ ไร เป็นอะไร เจ็บป่วย สรรวจใน พี่ได้ก้าวข้ามใจ ช่วงพวกเรารุ่น พี่
 กับอาจารย์ก็ไม่ดูว่า พวกเราเลย แม้พวกเราจะดี้อ มาสาร แต่แต่ใจ ไม่ยอมฟังไปบ้าง กลับใจ
 รอบพวกเรารุ่น และ พี่พวกพี่ๆ

และในตอนแรกก็คิดว่า การเข้าร่วม สหกรณ์ จะทำให้อ้อ พี่ๆ ส้อมรอบเพลง เรายังร้องๆ พี่ๆ ไม่
 เลว ได้เห็น ได้ฟัง พี่ร้องเพลง ... พี่อ้อ! ได้ดูพี่ๆ แลดูละครด้วย (อ้อ พี่ๆ ไม่เห็นใจอะไร ว่าตอนช่วงโอบตมั้ง
 ชอบมากเลย โอบเฉพาะ พี่ลับพวก อ้อ พี่ๆ ทุกละ แลดูด้มากๆ ละ แม้จะไม่ได้อยู่ ส้อมกับเลย ก็ตาม
 ของคุณนะ... ของคุณอาจารย์ ของคุณ พี่ๆ staff และ พี่ๆ ทั่ว พี่ ๒-๖ ของคุณ พี่อ้อๆ ทุกละด้วย
 และขอโทษด้วยนะ... ถ้าพวกเราได้ทำตัวไม่เรียบร้อยไปบ้าง พวกเราสัญญา นะ... ว่า จะรักกัน จะพยายาม
 ดูแลกันและกัน จะเคารพ รัก พวกพี่ๆ ทุกละด้วย แล้วต่อไปใน อาตม พวกพี่ๆ ตอนพี่อ้อว่า เลวๆ
 พวกเราต้องได้ดี ต้องได้เป็นกันนะ แทนที่ ด้ออ้อๆ พี่อ้อๆ อ้อ! อาจารย์
 ด้วยดี = ^^

5

10

15

20

25

30